

La nova portera

Descripción

La Cira era una nena de 8 anys plena d'energia. Li encantava córrer, saltar i jugar amb els seus amics al pati de l'escola. Però el que més li fascinava era el futbol. No només li agradava jugar, sinó que s'hi fixava en cada moviment, especialment en els porters. Li fascinava com s'estiraven per atrapar la pilota i com defensaven la porteria amb valentia.

Un dia, mentre caminava pels passadissos de l'escola, es va fixar en un cartell enganxat a la paret. En lletres grans i de colors deia: "Extraescolar de futbol! Apunta't!". Els ulls de la Cira van brillar d'emoció. Va córrer cap a casa i, amb l'emoció a flor de pell, va dir als seus pares:

—Papa, mama, em puc apuntar a futbol? Vull ser portera!

Els seus pares, sorpresos per la seva determinació, van dir que sí. Així va començar l'aventura de la Cira al món del futbol.

El primer dia d'entrenament, l'entrenador va preguntar als nens quina posició volien jugar. Quan la Cira va aixecar la mà i va dir que volia ser portera, alguns companys van riure.

—Una portera? Però si ets massa petita! —li van dir.

Però la Cira no els va fer cas. Quan va ser el moment de posar-se els guants i defensar la porteria, va demostrar que estava decidida. Va saltar per aturar un xut alt, es va llançar per interceptar una pilota a terra i va fer una parada espectacular amb les puntes dels dits. Quan va acabar l'entrenament, l'entrenador se li va acostar i li va dir:

—Molt bé, Cira! T'has guanyat el lloc de portera.

La Cira es va esforçar molt. Practicava cada dia al pati de casa, utilitzant el garatge com a porteria. Feia estiraments per ser més àgil, i demanava al seu germà gran que li xutés pilotes perquè ella pogués millorar les seves parades. Els divendres a la tarda, l'hora de l'entrenament, es van convertir en el millor moment de la setmana.

Un dissabte al matí, l'equip de la Cira va jugar un partit amistós contra el club del poble. Va ser un partit molt intens, però la Cira va fer aturades increïbles que van salvar el seu equip en diverses ocasions. Quan el partit va acabar, un home amb una jaqueta amb el logotip del club local es va acostar a ella i als seus pares.

—Hola, sóc l'entrenador del club de futbol sala del poble. He vist jugar la Cira, i crec que té un gran futur com a portera. Podria venir a entrenar amb nosaltres?

La Cira estava tan emocionada que no podia parlar. Els seus pares van acceptar encantats, i ella va començar a entrenar amb el club. Els entrenaments eren més exigents, però això no la va espantar. Apenia a col·locar-se millor, a calcular els salts i a comunicar-se amb els seus companys per organitzar la defensa.

Amb el temps, es va convertir en una de les millors jugadores del seu equip. Durant la final del torneig comarcal, el marcador estava empatat a un gol i només quedaven uns segons. L'equip contrari va fer un xut molt fort cap a l'escaire de la porteria. La Cira va saltar amb totes les seves forces i, amb una aturada espectacular, va evitar el gol. L'àrbitre va xiular el final, i el seu equip va guanyar gràcies a ella. Tot el pavelló es va omplir d'aplaudiments, i els seus companys la van aixecar en braços.

Ara, amb 12 anys, la Cira és reconeguda com una de les millors porteres de futbol sala de la comarca. Però per a ella, el més important no són els trofeus ni els títols, sinó la satisfacció de defensar la seva porteria i veure el somriure dels seus companys d'equip. Quan algú li pregunta com ho ha aconseguit, sempre respon amb un somriure:

—Amb esforç, passió i no tenir por de posar-te a prova!

Preguntes per dialogar amb els infants:

Com creus que se sentia la Cira quan alguns companys es reien d'ella per voler ser portera? Tu què li hauries dit?

Què penses que va ajudar a la Cira a millorar com a portera? Què podríem fer nosaltres per millorar en alguna cosa que ens agradi?

Per què creus que la Cira diu que el més important no són els trofeus, sinó divertir-se i ajudar el seu equip?

T'agradaria provar algun esport o activitat com va fer la Cira? Com t'hi esforçaries per gaudir-ho?